

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează măsurile destinate instalării infrastructurii pentru combustibili alternativi, cu scopul de a reduce la minimum dependența de petrol și de a atenua impactul transporturilor asupra mediului.

Art. 2. – Pentru realizarea scopului prevăzut la art. 1, prezenta lege stabilește cerințe minime privind crearea infrastructurii pentru combustibili alternativi, inclusiv punctele de reîncărcare destinate vehiculelor electrice și punctele de realimentare cu gaz natural comprimat, gaz natural lichefiat și hidrogen, care urmează să fie puse în aplicare prin intermediul cadrelor naționale de politică și specificații tehnice comune pentru astfel de puncte de reîncărcare și de realimentare, precum și cerințe privind informarea utilizatorilor.

Art. 3. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

a) *combustibili alternativi* - combustibilii sau sursele de energie care servesc, cel puțin parțial, drept substitut pentru sursele de combustibil fosil în furnizarea de energie pentru mijloacele de transport și care au potențialul de a contribui la decarbonizarea acestora și de a îmbunătăți performanța de mediu a sectorului transporturilor. Aceștia includ, în principal:

- energia electrică;
- hidrogenul;
- biocarburanții, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. d) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- combustibilii sintetici și parafinici;
- gazul natural, inclusiv biometanul, în stare gazoasă (gaz natural comprimat, denumit în continuare *GNC*) și lichidă (gaz natural lichefiat, denumit în continuare *GNL*);

- gazul petrolier lichefiat, denumit în continuare *GPL*;

b) *vehicul electric* - autovehiculul dotat cu un grup propulsor care cuprinde cel puțin un dispozitiv electric nonperiferic ca și convertor de energie cu un sistem electric reîncărcabil de stocare a energiei, care poate fi reîncărcat extern; un vehicul electric hibrid reîncărcabil din exterior este considerat ca fiind un vehicul electric;

c) *punct de reîncărcare* - o interfață care este capabilă să încarce, pe rând, câte un vehicul electric sau să schimbe, pe rând, câte o baterie a unui vehicul electric;

d) *punct de reîncărcare cu putere normală* - un punct de reîncărcare care permite un transfer de energie electrică către un vehicul electric, la o putere mai mică sau egală cu 22 kW, excluzând dispozitivele cu o putere mai mică sau egală cu 3,7 kW care sunt instalate în gospodării private sau al căror scop principal nu este reîncărcarea vehiculelor electrice și care nu sunt accesibile publicului;

e) *punct de reîncărcare cu putere înaltă* - un punct de reîncărcare ce permite un transfer de energie electrică către un vehicul electric, la o putere mai mare de 22 kW;

f) *alimentarea cu energie electrică de la mal* - furnizarea de energie electrică de la mal prin intermediul unei interfețe standardizate către navele maritime sau navele de navigație interioară în dană;

g) *punct de reîncărcare sau de realimentare accesibil publicului* - un punct de reîncărcare sau de realimentare care furnizează un combustibil alternativ și care oferă utilizatorilor un acces nediscriminatoriu în întreaga Uniune Europeană; accesul nediscriminatoriu poate include diverse forme de autentificare, utilizare și plată;

h) *punct de realimentare* - o instalație de realimentare pentru furnizarea oricărui combustibil, cu excepția GNL, prin intermediul unei instalații fixe sau mobile;

i) *punct de realimentare cu GNL* - o instalație de realimentare pentru furnizarea de GNL, constând fie dintr-o instalație fixă sau mobilă, fie dintr-o instalație offshore, astfel cum aceasta este definită la art. 2 pct. 24 din Legea nr. 165/2016 privind siguranța operațiunilor petroliere offshore, fie din alte sisteme;

j) *punct de reîncărcare inteligentă* – punct de reîncărcare la care furnizarea de energie electrică este controlată printr-un sistem de comunicații, pentru optimizarea costurilor și creșterea fiabilității echipamentelor;

k) *autoritate de reglementare competentă* – Ministerul Energiei.

CAPITOLUL II

Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi

Art. 4. – Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței, în ceea ce privește combustibilii alternativi în sectorul transporturilor și pentru instalarea infrastructurii necesare relevante, cuprinde cel puțin următoarele:

a) evaluarea situației prezente a dezvoltării viitoare a pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi în sectorul transporturilor, inclusiv din perspectiva eventualei lor utilizări simultane și combinate, precum și a dezvoltării infrastructurii pentru combustibili alternativi, luând în considerare, acolo unde este relevant, continuitatea transfrontalieră;

b) țintele și obiectivele naționale necesare instalării infrastructurii pentru combustibili alternativi se stabilesc cu respectarea art. 7 alin. (1)-(3)

și (6), art. 10 alin. (1)-(4), (6) și (7) și, după caz, art. 9 alin. (1); respectivele ținte și obiective naționale se stabilesc și se revizuiesc după evaluarea cererii existente la nivel național sau teritorial, asigurându-se totodată respectarea cerințelor minime în materie de infrastructură prevăzute în prezenta lege;

c) măsuri care pot promova instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în serviciile de transport public;

d) identificarea aglomerărilor urbane/suburbane, a altor zone dens populate și a rețelelor care, în funcție de necesitățile pieței, urmează să fie dotate cu puncte de reîncărcare accesibile publicului, în conformitate cu art. 7 alin. (1) și (2);

e) desemnarea aglomerărilor urbane/suburbane, a altor zone dens populate și a rețelelor care, în funcție de necesitățile pieței, urmează să fie dotate cu puncte de realimentare cu GNC în conformitate cu art. 10 alin. (6);

f) evaluarea posibilității de a instala puncte de realimentare cu GNL în porturile din afara rețelei transeuropene de transport (TEN-T);

g) oportunitatea de a instala surse de alimentare cu energie electrică în aeroporturi, pentru a fi utilizate în cazul avioanelor staționare.

Art. 5. – (1) La stabilirea politicii naționale pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi sunt luate în considerare toate modurile de transport existente pe teritoriul României, inclusiv cele limitate, în prezent, la combustibilii fosili.

(2) Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi ia în considerare, după caz, interesele autorităților regionale și locale, precum și ale părților interesate în cauză.

(3) Autoritatea de reglementare competentă cooperează cu statele membre ale Uniunii Europene, prin consultări sau prin intermediul cadrelor de politică comune, pentru a asigura coerența și coordonarea măsurilor necesare pentru realizarea obiectivelor naționale și/sau zonale.

Art. 6. – (1) Măsurile de sprijin privind ajutoarele de stat, protecția mediului și de climă, destinate infrastructurii pentru combustibili alternativi, se pun în aplicare în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Obiectivele și măsurile naționale de politică privind dezvoltarea pieței de combustibili alternativi, actualizate în mod periodic, se comunică Comisiei Europene la termenele și cu respectarea prevederilor art. 12 alin. (2).

(3) Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi este conform cu legislația în vigoare a Uniunii Europene în materie de mediu și de protecție a climei.

(4) Ministerul Energiei, ca autoritate de reglementare competentă, notifică Comisiei Europene Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL III

Furnizarea energiei electrice, a hidrogenului și a gazului natural pentru transporturi

SECȚIUNEA 1

Furnizarea energiei electrice pentru transporturi

Art. 7. – (1) Data până la care autoritatea de reglementare competentă își propune să înființeze un număr corespunzător de puncte de reîncărcare a vehiculelor cu energie electrică, accesibile publicului, pentru a circula cel puțin în aglomerările urbane/suburbane și în alte zone dens populate, precum și, dacă este posibil, în alte zone, este 31 decembrie 2020.

(2) Numărul punctelor de reîncărcare pentru fiecare unitate administrativ-teritorială se stabilește în cuprinsul Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi, după consultarea și în acord cu autoritățile administrației publice locale, prin luarea în considerare, printre altele, a numărului de vehicule electrice

estimat să se înregistreze până la sfârșitul anului 2020, precum și a bunelor practici și a recomandărilor emise de Comisia Europeană. Se iau în considerare, acolo unde este cazul, necesitățile specifice legate de instalarea punctelor de reîncărcare accesibile publicului în stațiile de transport public.

(3) Măsurile concrete de încurajare și facilitare a instalării punctelor de reîncărcare neaccesibile publicului vor fi cuprinse în Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi.

(4) Punctele de reîncărcare cu putere normală pentru vehiculele electrice, exclusiv unitățile fără fir sau cu inducție, instalate sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, sunt conforme cel puțin cu specificațiile tehnice prevăzute la pct. 1.1. din anexa nr. 2 și cu cerințele specifice de siguranță în vigoare la nivel național.

(5) Punctele de reîncărcare cu putere înaltă pentru vehiculele electrice, excluzând unitățile fără fir sau cu inducție, instalate sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, sunt conforme cel puțin cu specificațiile tehnice prevăzute la pct. 1.2. din anexa nr. 2 și cu cerințele specifice de siguranță în vigoare la nivel național.

(6) Necesitatea alimentării cu energie electrică de la mal, din porturile maritime și din porturile interioare, pentru navele din navigația interioară și pentru navele maritime este evaluată în Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi conform art. 4. Alimentarea cu energie electrică de la mal se instalează în mod prioritar în porturile rețelei transeuropene de transport (TEN-T) și în alte porturi până la data de 31 decembrie 2025, cu excepția cazului în care nu există cerere sau în situația în care costurile sunt disproporționate în raport cu beneficiile, inclusiv beneficiile de mediu. Instalațiile de alimentare cu energie electrică de la mal, pentru transportul maritim, construite sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, sunt conforme cu specificațiile tehnice prevăzute la pct. 1.7. din anexa nr. 2.

(7) În cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și rezonabil din punct de vedere economic, pentru reîncărcarea vehiculelor electrice la punctele de reîncărcare accesibile publicului vor fi utilizate sisteme de

contorizare inteligentă, astfel cum sunt definite la art. 4 pct. 38 din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 10 alin. (3) din aceeași lege.

Art. 8. – (1) Toate punctele de reîncărcare accesibile publicului sunt obligate să pună la dispoziția utilizatorilor de vehicule electrice posibilitatea de încărcare ad-hoc, fără a încheia un contract cu furnizorul de energie electrică sau cu operatorul punctului de reîncărcare în cauză.

(2) Operatorii sistemului de transport/distribuție cooperează în mod nediscriminatoriu cu orice persoană care instalează sau exploatează puncte de reîncărcare accesibile publicului. Prețurile practicate de operatorii punctelor de reîncărcare accesibile publicului sunt rezonabile, ușor și clar comparabile, transparente și nediscriminatorii.

(3) Operatorii punctelor de reîncărcare accesibile publicului au libertatea de a achiziționa energie electrică de la orice furnizor de energie electrică din România sau din Uniunea Europeană, sub rezerva acordului furnizorului și au posibilitatea de a furniza clienților servicii de reîncărcare a vehiculelor electrice pe bază de contract, inclusiv în numele și în beneficiul altor furnizori de servicii.

(4) Statul român, prin instituțiile abilitate, asigură cadrul juridic care permite încheierea de contracte de alimentare cu energie electrică pentru un punct de reîncărcare cu alți furnizori decât entitatea care furnizează energie electrică gospodăriei sau incintei în care se situează respectivele puncte de reîncărcare.

SECȚIUNEA a 2-a

Furnizarea hidrogenului pentru transportul rutier

Art. 9. – (1) Autoritatea de reglementare competentă include în Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi puncte de realimentare cu hidrogen accesibile publicului, până la data de

31 decembrie 2025, în număr corespunzător, pentru a asigura circulația autovehiculelor care funcționează cu hidrogen, inclusiv a vehiculelor cu pilă de combustie, atât în cadrul rețelelor naționale de drumuri, cât și la punctele și legăturile transfrontaliere, acolo unde este cazul.

(2) Punctele de realimentare cu hidrogen, prevăzute la alin. (1), accesibile publicului, instalate sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, sunt conforme cu specificațiile tehnice prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 3-a

Furnizarea gazului natural pentru transporturi

Art. 10. – (1) Autoritatea de reglementare competentă, prin intermediul Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi elaborat în colaborare cu Ministerul Transporturilor, asigură instalarea unui număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL în porturile maritime până la data de 31 decembrie 2025, respectiv în porturile interioare până la data de 31 decembrie 2030, pentru a permite navelor de navigație interioară sau navelor maritime care funcționează cu GNL să circule în întreaga rețea transeuropeană de transport (TEN-T). Autoritatea de reglementare competentă cooperează cu statele membre învecinate, atunci când este necesar, pentru a asigura acoperirea corespunzătoare a rețelei transeuropene de transport (TEN-T).

(2) Autoritatea de reglementare competentă, în colaborare cu Ministerul Transporturilor, desemnează în timp rezonabil porturile maritime și interioare care urmează să asigure accesul la punctele de realimentare cu GNL, luând în considerare necesitățile efective ale pieței.

(3) Autoritatea de reglementare competentă, în colaborare cu Ministerul Transporturilor și cu alte instituții abilitate, prin intermediul Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi elaborat, asigură instalarea, până la data de 31 decembrie 2025, în cazul în care există cerere, cel puțin de-a lungul rețelei transeuropene de

transport (TEN-T) existente, a unui număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNL, pentru autovehiculele grele care circulă în întreaga Uniune Europeană, la costuri rezonabile.

(4) Autoritatea de reglementare competentă, în colaborare cu Ministerul Transporturilor, prin intermediul Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi, va asigura condițiile de natură juridică și tehnică funcționării pe teritoriul național a unui sistem de distribuție adecvat pentru alimentarea cu GNL, inclusiv instalații de încărcare pentru vehiculele-cisternă pentru GNL, pentru a alimenta punctele de realimentare prevăzute la alin. (1) și (3).

(5) În contextul Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi, România se poate asocia cu statele membre învecinate în scopul îndeplinirii cerinței prevăzute la alin. (4). Acordurile de asociere vor fi notificate Comisiei Europene.

(6) Autoritatea de reglementare competentă, în colaborare cu Ministerul Transporturilor, asigură condițiile de natură juridică și tehnică necesare existenței unui număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNC, accesibile publicului, instalate în zonele urbane și suburbane și în alte zone dens populate, până la data de 31 decembrie 2020.

(7) Autoritatea de reglementare competentă, în colaborare cu Ministerul Transporturilor, asigură condițiile de natură juridică și tehnică necesare funcționării unui număr corespunzător de puncte de realimentare cu GNC accesibile publicului instalate până la data de 31 decembrie 2025, cel puțin de-a lungul rețelei transeuropene de transport (TEN-T) existente, pentru a asigura faptul că autovehiculele care funcționează cu GNC pot circula în întreaga Uniune Europeană.

(8) Punctele de realimentare cu GNC a autovehiculelor, instalate sau reînnoite începând cu data de 18 noiembrie 2017, vor trebui să fie conforme cu specificațiile și normativele tehnice în domeniu din Uniunea Europeană.

CAPITOLUL IV

Informarea utilizatorilor

Art. 11. – (1) Fără a aduce atingere Hotărârii Guvernului nr. 928/2012 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei și de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile abilitate iau măsurile necesare pentru a se asigura că utilizatorilor le sunt puse la dispoziție informații relevante, consecvente și clare privind autovehiculele care pot fi alimentate în mod obișnuit cu diferiți combustibili introduși pe piață sau reîncărcate la punctele de reîncărcare. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului în manualele de utilizare a autovehiculelor, la punctele de realimentare și de reîncărcare, la bordul autovehiculelor și la comercianții de autovehicule. Această cerință se aplică tuturor autovehiculelor și manualelor de utilizare a acestora, introduse pe piață după data de 1 mai 2017.

(2) Furnizarea de informații prevăzută la alin. (1) se bazează pe dispozițiile privind etichetarea referitoare la conformitatea combustibililor în temeiul standardelor în vigoare, din România sau din Uniunea Europeană, care stabilesc specificațiile tehnice ale combustibililor. Atunci când astfel de standarde fac trimitere la o reprezentare grafică, inclusiv la un sistem de codificare cu culori, reprezentarea grafică este simplă și ușor de înțeles și se poziționează într-un mod vizibil:

a) la pompele relevante și la ajutoarele acestora la toate punctele de realimentare, de la data la care combustibilii sunt introduși pe piață;

b) pe toate capacele rezervoarelor autovehiculelor recomandate și compatibile cu respectivul combustibil sau în imediata apropiere a acestora, precum și în manualele autovehiculelor, în momentul introducerii pe piață a autovehiculelor respective după data de 1 mai 2017.

(3) Dacă este cazul și în special în ceea ce privește gazul natural și hidrogenul, la afișarea prețurilor combustibililor într-o stație de alimentare cu combustibil, comparația dintre prețurile pe unitate relevante va trebui să fie afișată în scop informativ. Afișarea acestor informații se va face nu mai

târziu de data de 31 decembrie 2020 și va fi de așa natură încât să nu inducă în eroare și să nu creeze confuzie în rândul utilizatorilor.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 12. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar Ministerul Energiei, ca autoritate de reglementare competentă, informează Comisia Europeană în acest sens.

(2) Ministerul Energiei, ca autoritate de reglementare competentă, va transmite Comisiei Europene un raport privind punerea în aplicare a Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi până la data de 18 noiembrie 2019 și, ulterior, din 3 în 3 ani. Aceste rapoarte conțin informațiile prevăzute în anexa nr.1, iar acolo unde este cazul, acestea vor include o justificare relevantă privind gradul de realizare a țintelor și a obiectivelor naționale prevăzute la art. 4.

(3) În termen de 180 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va emite actele normative necesare punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 13. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

*

* *

Prezenta lege transpune art. 1 și 2, art. 3 alin. (1) - (8), art. 4 alin. (1) - (12), art. 5 alin (1) și (2), art.6 alin. (1) - (4) și alin. (6) - (9), art. 7 alin. (1) - (3), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1), anexa I și anexa II din Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 307 din 28 octombrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-ȚĂRICEANU

București, 27 martie 2017.
Nr. 34.

Informații conținute de raportul privind punerea în aplicare a Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi

Raportul conține o descriere a măsurilor întreprinse în sprijinul creării infrastructurii pentru combustibili alternativi. Raportul respectiv include cel puțin următoarele elemente:

1. Măsuri juridice

Informații privind măsurile juridice, care pot cuprinde măsuri legislative, de reglementare sau administrative de susținere a creării infrastructurii pentru combustibili alternativi, cum ar fi eliberarea autorizațiilor de construcție, eliberarea autorizațiilor pentru parcări, certificarea performanței de mediu a întreprinderilor și concesionarea stațiilor de alimentare cu combustibil.

2. Măsuri de politică pentru susținerea punerii în aplicare a Cadrului național de politică pentru dezvoltarea pieței de combustibili alternativi

Informațiile privind aceste măsuri includ următoarele elemente:

- stimulentele directe pentru achiziționarea de mijloace de transport care utilizează combustibili alternativi sau pentru construirea infrastructurii aferente;
- disponibilitatea stimulentei fiscale pentru promovarea mijloacelor de transport care utilizează combustibili alternativi și a infrastructurii relevante;
- utilizarea achizițiilor publice, inclusiv a achizițiilor publice comune, pentru a susține combustibilii alternativi;
- stimulentele nefinanciare care să acționeze la nivelul cererii, de exemplu, accesul preferențial în zone restricționate, politica de staționare și benzile dedicate;
- examinarea necesității unor puncte de realimentare cu combustibil regenerabil pentru aviație în aeroporturile din cadrul rețelei transeuropene de transport (TEN-T);
- legislația și procedurile tehnice și administrative în ceea ce privește autorizarea alimentării cu combustibili alternativi în vederea facilitării procesului de autorizare.

3. Sprijin pentru instalare și producție

Alocarea unui buget public anual pentru instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi, defalcat în funcție de combustibilul alternativ și de modul de transport utilizat (rutier, feroviar, pe apă și aerian).

Alocarea unui buget public anual pentru sprijinirea unităților care dezvoltă tehnologii de combustibili alternativi, defalcat în funcție de combustibilul alternativ și de modul de transport utilizat.

Examinarea oricărui nevoi speciale în cursul fazei inițiale de instalare a infrastructurii pentru combustibili alternativi.

4. Cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrare

Alocarea unui buget public anual pentru sprijinirea cercetării, a dezvoltării tehnologice și a activităților demonstrative în domeniul combustibililor alternativi, defalcat în funcție de tipul de combustibil și modul de transport.

5. Ținte și obiective

- estimarea numărului de vehicule cu combustibili alternativi preconizat până în 2020, 2025 și 2030;
- nivelul realizării obiectivelor naționale privind introducerea combustibililor alternativi în diferitele moduri de transport (rutier, feroviar, pe apă și aerian);
- nivelul realizării obiectivelor naționale, de la an la an, privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în diferitele moduri de transport;
- informații privind metodologia aplicată pentru a lua în considerare eficiența de încărcare a punctelor de reîncărcare cu putere înaltă.

6. Evoluțiile infrastructurii pentru combustibili alternativi

Schimbări la nivelul ofertei (capacitatea pentru o infrastructură suplimentară) și al cererii (capacitatea utilizată efectiv).

Specificații tehnice

1. Specificații tehnice pentru punctele de reîncărcare

1.1. Puncte de reîncărcare cu putere normală pentru autovehicule

Punctele de reîncărcare cu curent alternativ (AC) de putere normală pentru vehicule electrice sunt echipate, din motive de interoperabilitate, cel puțin cu prize sau conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2. Menținându-se compatibilitatea cu tipul 2, aceste prize pot fi dotate cu elemente precum obturatoare mecanice.

1.2. Puncte de reîncărcare cu putere înaltă pentru autovehicule

Punctele de reîncărcare cu curent alternativ (AC) de putere înaltă pentru vehicule electrice sunt echipate, din motive de interoperabilitate, cel puțin cu conectori de tip 2, conform descrierii din Standardul EN62196-2.

Punctele de reîncărcare cu curent continuu (DC) de putere înaltă pentru vehicule electrice sunt echipate, din motive de interoperabilitate, cel puțin cu conectori ai sistemului de încărcare combinat „Combo 2”, conform descrierii din Standardul EN62196-3.

1.3. Puncte de reîncărcare fără fir pentru autovehicule

1.4. Schimbarea bateriilor pentru autovehicule

1.5. Puncte de reîncărcare pentru autovehicule de categoria L

1.6. Puncte de reîncărcare pentru autobuze electrice

1.7. Alimentarea cu energie electrică de la mal pentru navele maritime

Alimentarea cu energie electrică de la mal pentru navele maritime, inclusiv proiectarea, instalarea și testarea sistemelor, este conformă cu specificațiile tehnice ale Standardului IEC/ISO/IEEE 80005-1.

1.8. Alimentarea cu energie electrică de la mal pentru navele de navigație interioară

2. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu hidrogen destinate autovehiculelor

2.1. Punctele de realimentare cu hidrogen situate în aer liber care distribuie hidrogen gazos utilizat drept combustibil pentru autovehicule sunt conforme cu specificațiile tehnice ale Standardului ISO/TS 20100 privind alimentarea cu hidrogen gazos.

2.2. Puritya hidrogenului distribuit la punctele de realimentare cu hidrogen este conformă cu specificațiile tehnice ale Standardului ISO 14687-2.

2.3. Punctele de realimentare cu hidrogen utilizează algoritmi și echipamente de alimentare conforme cu Standardul ISO/TS 20100 privind alimentarea cu hidrogen gazos.

2.4. Conectorii de realimentare cu hidrogen gazos ai autovehiculelor sunt conformi cu Standardul ISO 17268 privind dispozitivele de conectare pentru realimentare ale autovehiculelor care funcționează cu hidrogen gazos.

3. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu gaz natural

3.1. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu GNL pentru navele de navigație interioară sau pentru navele maritime

3.2. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu GNL destinate autovehiculelor

3.3. Specificații tehnice pentru conectorii/rezervoarele de recepție pentru GNC
Conectorii/rezervoarele de recepție pentru GNC sunt conforme cu Regulamentul nr. 110 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) (care face referire la Standardul ISO 14469, părțile I și II).

3.4. Specificații tehnice pentru punctele de realimentare cu GNC destinate autovehiculelor.